

Zesde Groot Edes DICTEE

auteur: Larissa Verhoeff

De Edese gelukslucht

In de feeëriekere contreien van Ede schalt vaak de roep van de Vlaamse gaai. Zijn atonaal gekrijs is een herrie vanjewelste. Ik weifel of ik mijn portefeuille zal trekken om het gevederde gevaar geëlimineerd te krijgen, maar neem afstand van dit abjecte en stereotiepe idee-fixe.

Lang heeft men deze lawaaipegeaai met zijn ludieke snorstreep en blauw-zwarte vleugelbocht als ongedierte beschouwd. Het is echter preciezer om hem te zien als de organische sirene van zijn biotoop.

Hoe dan ook: ik laat mij door deze vogel niet bruuskeren, noch mijn copieuze picknick op de hei versjteren. Wat een weelde!

De weidsheid van de Veluwe ziet eruit als een craquelé van heiige zonnestrallen, purperen verfspatten en zwevende wolvlókjes. Het is een ideale locatie voor glamping, poëzie en een potje yahtzeeën. Bovendien: na het atten van mijn achtste chardonnay, verstomt ineens het geluid van de gaai en tevens dat van de laag overvliegende Boeings.

“Zo los je een fnuikend probleem op,” oppert mijn monologue intérieur. “Stilte,” sis ik furieuzer dan ik wens, “zo meteen ontwricht je nog de precaire balans van dit areaal!”

De natuur is niet hufferproof voor de mens en dus haastte ik me naar het centrum. Het nieuwe marktplein lag er verrukkelijk bij. Drie hanggroepjongeren skateboardden over de spectaculaire waterspuitertjes. Ze werden zeiknat! Anderen haalden snel hun iPhones tevoorschijn en filmden de scène. Het hilarische filmpje gaat viraal. Ede staat ineens wereldwijd op de kaart.

Memes van twerkende yogasnuivers en übercoole fitties in regenboogtaal delven het onderspit.

Het suffe Edes imago is fluks en voor altijd rechtgebred. Ede is booming! Ede is excellent! Van heinde en verre naderen melancholieke en defaitistische individuen, op zoek naar de medicinale troposfeer, naar de geestelijke, groene wellness of naar een renaissance van ziel of accu. Ergo: laten wij bofkonten zuinig zijn op onze onloochebare en gratis gelukslucht!